

Expo

Vibrații fluide - o expoziție plină de culoare și imaginație

de Lucia KOLLA STOICA

Articolul reprezintă o privire critică asupra expoziției cu titlul „Vibrații Fluide” a artistei plastice Mariana Pitar, organizată de Biblioteca Centrală Universitară „Eugen Todoran” din Timișoara. Tablourile expuse reprezintă un stil unic, puțin abordat în peisajul artistic local – și anume *acrylic pouring* sau pictură fluidă. Cele aproape optzeci de tablouri ilustrează diferitele tehnici ale acestui stil, într-o explozie cromatică și o surpriză a formelor. Un discurs plastic plin de culoare, fantezie și exuberanță, cu forme incitante, unice și irepetabile, ce fac trimiteri spre peisaje fantastice, lumi misterioase, onirice sau cosmice. Un debut al unei artiste ce promite noi explorări ale acestui stil atât de generos.

În perioada 13 iunie - 13 iulie în atriumul bibliotecii s-a desfășurat o expoziție de pictură de un gen mai aparte, sub titlul incitant „Vibrații Fluide” aparținând doamnei Mariana Pitar. Stilul adoptat de artistă se numește *acrylic pouring* sau pictură fluidă, fiind un stil mai puțin abordat în peisajul artistic local, care constă într-o combinație a culorilor fluide ce se varsă unele în altele dând naștere unor forme unice, irepetabile, a unor efecte artistice greu de obținut prin stilurile clasice, precum celule, perle sau diverse texturi.

Discursul plastic al autoarei este plin de fantezie și exuberanță. Printr-un savant melanj al culorilor, sub penelul ei iau naștere peisaje fantastice care ne poartă spre

modernă (și amintim doar câteva: *swipe, bloom, dutch pour, straight pour, chaine pour*) – unele greu de realizat, altele necesitând culori și mediumuri speciale – sunt toate ilustrate în cele aproape optzeci de tablouri din expoziție, dovezi ale travaliului artistic în care talentul, îndemânarea, sensibilitatea și cunoașterea autoarei conturează stilul original, autentic al autoarei.

Ne oprim atenția asupra unor titluri care ne poartă în direcții atât de diferite. Unele prin spațiul cosmic (*Călător prin univers, Norul lui Magelan, Spre capătul universului*); altele ne duc spre lumi spirituale (*Chakras, Cuprindere, Înălțare, Transformare, Călugării*), spre spații fantastice (*Ninge peste lumi, The new fantastic world*), neliniștitoare (*Sunetul furtunii*) sau interpretează într-o manieră proprie spațiile terestre (Amazon, Africa). Nu lipsesc nici elementele florale care duc uneori spre o nostalgie a copilăriei (*Din grădina bunicii, Râu înmiresmat*). Unele creează o sinergie a simțurilor, precum *Sunetul furtunii* sau *Râu înmiresmat*.

Culorile vii, metalice sau iridiscente, își dezvăluie adesea sensul doar sub lumini proiectate din diverse unghiuri. Un fir roșu al simbolismului apei, în acord cu titlul și stilul fluid al acestui gen, pare să pună în evidență emoțiile și sentimentele care au pus bazele creației originale a artistei. Vibrațiile își dau mâna cu emoțiile și modelează gândurile. Simbolismul apei – fluidul primordial care generează viața și la care se întoarce viața după ce și-a dus la capăt experimentele - este simbolul care dă greutate picturilor prezentate. Nu

cosmogonie, lumi misterioase, onirice, sau spre adâncuri insondabile. Alteori, culorile, în curgerea lor imprevizibilă, iau forme abstracte care dau frâu liber imaginației. Multitudinea tehnicilor pe care le cuprinde acest stil, constituind o viziune artistică

putem să nu menționăm că marele nostru sculptor – alchimist, Brâncuși, a plasat întreaga sa creație sub coordonatele simbolismului acvatic.

Privind lucrările Marianei Pitar, gândul ne poartă invariabil la geneză. La început a existat doar haosul, care nu a fost un gol, ci, dimpotrivă, un preaplin, dar complet nediferențiat. Divinitatea, înțeleaptă, a organizat și a creat hotare acestui preaplin, totul primind forme armonice. Astfel, Haosul a devenit Cosmos. Poetul român nepereche a pus în versuri Geneza:

*La început, când ființă nu era nici neființă
Pe când totul era lipsă de viață și voință
Când nu se-ascundea nimica, deși tot era ascuns
Când pătruns de sine însuși odihnea Cel
Nepătruns...*

Mariana, pictorița enigmelor, procedează asemenea Demiurgului, amestecând culorile, dirijându-le să se aranjeze în savante forme cosmogonice. Folosind limbajul culorilor, ea creează o lume sieși suficientă, având propriile legi. În travaliul său artistic, specific și

unic, talentul, îndemânarea, sensibilitatea și cunoașterea dau naștere unei forme artistice autentice. Sub penelul artistei, culorile se îmblânzesc și realizează un dans al frumuseții vieții și al sensului superior al lucrurilor. Culorile jucăușe ale pictoriței refuză forma standardizată, avântându-se în descifrarea marilor întrebări. Mariana Pitar inventează un limbaj nou al picturii - cea în care culoarea se alchimizează, devenind suflet.

